

Szerződés Szeged liszt-szükségletének biztosítására.

(Saját tudósítónktól.) Szeged tudvalevőleg megállapodást létesített a Haditermény Részvénytársasággal a városnak liszttel való ellátása ügyében. A miniszter adott ugyan bevásárlási engedélyt a városnak, de az nem tudott oly nagy készletet beszerezni, a mekkora egész évi szükségletét biztosítani. Gabonabejelentések csak kis számban történtek s így a város kénytelen volt a Haditermény Részvénytársasághoz fordulni, a mely azonban szintén *nem biztosította Szeged egész évi szükségletét.* A lisztellátás ügye tehát nincs végleg elintézve s Szeged hatósága még kénytelen lesz azzal a bevásárlási joggal élni, amelyet a miniszter a városok részére engedélyezett. Ebben az ügyben a tanács a következő határozatot hozta:

— A város tanácsa tudomásul veszi és Szeged város közönsége nevében elfogadja a Haditermény Részvénytársaságnak folyó évi november 2-án kelt következő ajánlatát:

— Hajlandó a nevezett részvénytársaság Szeged város részére folyó hó 1-től kezdődőleg *három havi* liszt-szükséglete fedezésére havonként 60, azaz hatvan vagon lisztet a mindenkor maximális lisztárakon az egyes lisztfajoknak aránylagos beosztása mellett szállítani. Egy-egy havi szállítmány lebonyolítása után a város tanácsának megkeresésére egy további hónap kontingensére szerződhetik, illetve ha ez előre nem látható körülmények folytán lehetetlenné válnék, ez esetben a várost értesíteni fogja, hogy a vállalt időn túl már nem újíthatja meg szerződésünket.

— Igyekezni fog a részvénytársaság a lisztet lehetőség szerint a törvényhatósághoz legközelebb fekvő malomból kiutalni. A lisztet a vasúti vagy hajóállomáson való átadás napján és pedig a feladási állomás törvényhatósági területén érvényes maximális árakon számítja.

— Az árak netto súly után a feladási állomásra szállítva értendők; a *zsák ára*, melyet a részvénytársaság önköltségen fog számítani, a *vevő várost terhel, ugyiszintén a fuvarkölttségeket és egyéb díjakat is a vevő viseli.* Minden küldemény a feladás napján a fuvarlevél másodpéldánya ellenében készpénzben előre fizetendő. Ami a szállítást illeti, fentartja a részvénytársaság a szabad dispozició jogát az iránt, hogy *az általa szavatolt szállítási időn belül belátása szerint ossza meg a szállítást*, de lehetőség szerint mindenkor fog gondoskodni arról, hogy Szeged városa hiányt ne szenvedjen s a szükséges mennyiség idejében álljon rendelkezésre.

— Megjegyzi végül, hogy a megrendeléseket csakis a minisztérium előzetes engedélyezése alapján — amely engedélyeket a feleknek kell beszerezniök, — foganatosíthatja.

— Minthogy pedig ezen ajánlat szerint a város liszt-szükségletének 1916. február hó 1-től leendő további biztosítása érdekében szükséges, hogy a város az egy-egy havi szállítmány lebonyolítása után megkeresse a részvénytársaságot további egy havi kontingensek szállítása iránt; fölkerjük a polgármester urat, miszerint ez irányban annak idején a szükséges intézkedéseket megtenni sziveskedjék.

— A Haditermény Részvénytársaság átiratának azon részét illetőleg, hogy a megrendeléseket csakis a minisztérium előzetes engedélyezése alapján foganatosíthatja, megjegyezzük, hogy a m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 69175/1915. számú leiratával Szeged város részére 91.000 métermázsza buza bevásárlási jogát már engedélyezte.

Végül átirattal felkerjük a Haditermény Részvénytársaságot, miszerint a havonként szállítandó lisztet lehetőleg a Back-malomból sziveskedjék kiutalni.

Amíg Szerbia lekerül a térképről.

— Morath őrnagy cikke. —

A semleges lapok egész sora megállapítja, hogy ellenségeinknek a háború folytatásához való akarata látszólag nem csökkent és hogy a jelszó: „Győzelem nélkül nincs béke.“ A világháború ezen nagy drámájának tehát folytatódnia kell. Franciaország, Orosz- és Olaszország kormányainak nyilatkozataikban szükséges, hogy többé-kevésbé a győzelem reményét hangoztassák, mert népeik között legalább is vannak erős pártok, amelyek félrevezettetve és megcsalatra irányváltozás esetén megbuktatnák. Eme három ellenséges államnak azért sem szabad a béke felé hajolniok, mert szerződésileg kötelezték magukat arra, hogy lemondanak önrendelkezési jogukról annak az államnak a javára, mely közülök legtávolabb bírja ki a háborút: Anglia javára. Ellenségeink hangoztatják „rendíthetetlen egységüket“, mely most érte el szerintük tetőpontját és mégis előmerészkedik náluk a kritika. Az egyik csoport egy „legfőbb haditanács“ kinevezésére gondol, hogy így tegyék lehetővé az elhatározások gyorsaságát. Két olasz lap, a Stampa és a Seara ezt a legfőbb haditanácsot azonban veszélyesnek mondják és igazuk van abban, mikor rámutatnak arra, hogy csak a vezető tábornokok jöhetnének erre nézve számba, ezek azonban nem ereszthetők el harteikről. Ennek a kérdésnek a megvitatása közben megtudjuk a Ruskoje Slovo-ból, hogy a múlt év őszén, amikor az antant harcéri helyzete jóval kedvezőbb volt, mint most, „jelentős egyenletlenség“ uralkodott az antantban a háborús célokat illetően és a Stampa megerősíti ezt, amikor arról panaszkodik, hogy a négyes-szövetség politikájából hiányzott a szellem, a valóság iránti érzék és az előrelátás.

Bizonyára nem tévedünk, ha a Franciaország és Anglia közti megegyezés csúcspontját egy új expedíciós hadtest felállításában látjuk, amelynek a felhasználása ép úgy a Balkán-államok területén, mint a török terület ellen lehetséges. A főkérdés azonban az, ki vállalja magára egy ilyen nagy expedíciós hadsereg emberanyagának a szolgáltatását. Anglia sajtoja kevés hajlandóságot mutat arra, hogy azt *Kitchener* hadseregéből adják. De több jel azt is mutatja, hogy Franciaország sem akar tudni arról, hogy a francia földön levő hadereje meggyöngíttessék. A Morning Post már rámutatott arra, hogy *Joffre* nem az az ember, aki „rávehető arra, hogy főfrontját meggyöngítse“ és távoli harcerekken másodrangú célokért küzdjön. Franciaországban már sürgős felvilágosítást követelnek arra vonatkozóan, vajjon el akarják-e a saját harcaterüket hanyagolni Anglia érdekében és már ahhoz az eszközhöz nyulnak, hogy rámutatnak egy Nyugaton készülő német offenzívára. Olaszország itt is kikapcsolja maga-magát a részvételtől. E pillanatban a legkevésbé sem hajlandó arra, hogy haderejét másutt foglalkoztassa, mint a „saját harcaterén.“ A most ismét kudarcot vallott harmadik offenzíva után erre még kevésbé lehet gondolni. És mivel nem mutatkozott hajlandónak arra, hogy a Balkánért feláldozza magát, szövetséges-társai részéről minden támogatás nélkül maradt a „saját“ háborújában. Németországgal nem szeretne fegyveres érintkezésbe jutni, de egyáltalán nem bizonyos, elkerülheti-e ezt, mert tekintete lázas feszültséggel irányul Albániára.

Görögország az északi és nyugati Epirusz-

ban koncentrált csapatait a Varia-Monasztir vonal mentén. Olaszország semmiféle körülmények között sem akarja ezen szomszédjának a terjeszkedését az Adria partján. A szerbeket a montenegrói-albán határookra szorítjuk és a szerb főserégnek legfőljebb egyes részei fognak albán területre lépni. Vajjon ily körülmények közt nem fogja Olaszország az Adria keleti partját megszállani? Ha ezt megteszi, konfliktusba jut Németországgal. Értjük annak a félelmét, aki nem tudja mitévő legyen. Fél a tettől, de még inkább a mulasztástól. Az olasz birvagy most küzdök a betét elvesztésétől való félelemmel. Olaszország játékos volt, amikor hadat üzent, most meg kártyavető. A Popolo d'Italia így panaszkodik:

— Albániát most hármass veszély fenyegeti, az osztrák, a bolgár és a görög. Olaszország beérné Valonával, de nem tűrheti, hogy más hatalom beleüljön Albániába! *Salandra* és *Sonnino* remélhetőleg nem engedik, hogy az események meglepjék őket.

Az a nézetem, hogy Olaszország most titokban örül, hogy Albánia oly irtózatosan szegény közlekedési utakban. Mindig rámutatnak arra, mihelyt szóba kerül az, hogy Olaszország Albánián keresztül vigyen segítséget Szerbiának. Eközben teljesen megfélemedeznek arról, hogy úgy az energikus *Essad* pasa, mint a céltudatos *Zekki* pasa a maga 13, illetve 15 ezer emberével a Balkán-háborúban Albánia hegyei között Janinánál az uttalanság összes nehézségeit legyőzte és hogy később a szerbek tekintélyes utakat tettek meg az albán hegyvidéken. De a fent jelzett okok miatt Olaszország huzódzik a beavatkozástól, de talán fél az albán téltől is, amely mindenestre jobban befolyásolja a hadműveleteket, mint az Isonzó-menti időjárás. Amellett előszeretettel mutatnak rá Uj-Görögországnak, vagyis annak a területnek az utviszonyaira, amelyet Görögország a Balkán-háborúban szerzett meg magának. Eymagában Olaszország nem akar menni. Ezt nem engedné meg Görögországnak Olaszországra való féltékenysége és viszont Olaszországgé Görögországra. Ellenben Angliának és Franciaországnak azt tanácsolja Olaszország, hogy ezeken az uj-görögországi utakon vigyenek a szerbeknek segítséget Monasztir és Ochrida felé.

S amíg Szerbia barátai így huzódoznak és jó tanáccsal szolgálnak egymásnak, addig Szerbia lassankint lekerül a térképről.

**Szombaton és
vasárnap**

MARIUS BONNARD

fellépése

az Urániában.

JEGYEZZEN HADIKÖLCSÖNT!